

Sygn. akt **II AKa 89/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Mania
Sędziowie:	SA Grzegorz Chojnowski SA Bogumiła Metecka-Draus (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sądowy Jorella Atraszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Szczecinie Agnieszki Lorenc

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. sprawy

D. J.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcy skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 4 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K 275/16

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego R. J. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem i 60/100) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Bogumiła Metecka-Draus Andrzej Mania Grzegorz Chojnowski

Sygn. akt II AKa 89/17

UZASADNIENIE

D. J. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 20 marca 2012r. o (sygn. akt II K 1624/11), za czyny z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniach 14.10.2011r., 13/14.08.2011r. oraz w okresach: od czerwca 2011r. do 14 sierpnia 2011r., od 12 sierpnia 2011r. do 15 sierpnia 2011r., za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 sierpnia 2011r., na podstawie art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 4 (czterech). Postanowieniem z dnia 19 marca 2015r. zarządzone wykonanie kary,

II. wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 18 września 2012r. o (sygn. akt II K 691/12), za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 9.03.2012r., na karę 1 (jednego) roku i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 (trzech). Postanowieniem z dnia 19.03.2015r. zarządzono wykonanie kary,

III. wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 20 grudnia 2012r. o sygn. akt (II K 1121/12), za czyn z art. 279 § 1 k.k. popełniony w z 2 na 3 stycznia 2012r., na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres lat 3 (trzech). Postanowieniem z dnia 23.04.2015r. zarządzono wykonanie kary,

IV. wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 lipca 2014r. o (sygn. akt III K 108/14), za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k., popełniony w dniu 8.02.2014r., na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K 275/16:

I. na podstawie 91 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym sprzed 1 lipca 2015r.) w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 lutego 2015 r. połączył kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I, II, III części wstępnej wyroku i wymierzył karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie co do objęcia wyrokiem łącznym kary opisanej w punkcie IV części wstępnej wyroku;

III. w pozostałym zakresie pozostawił wyroki do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie I części rozstrzygającej wyroku kary łącznej zaliczył skazanemu okresy faktycznego pozbawienia wolności w sprawach objętych wyrokiem łącznym od 9.03.2012r. do 09.03.2012r. oraz od 14.10.2011r. do 14.10.2011r.;

V. na podstawie art. 22³ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016r., poz. 233 ze zm.) oraz § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2016.1715), zasądził od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego R. J. kwotę 147,60 zł (stu czterdziestu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy, w tym 23 % podatku VAT), tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu przed Sądem Okręgowym;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniósł obrońca skazanego r.pr. R. J., który wydanemu rozstrzygnięciu zarzucił: „błąd w ustaleniach faktycznych mogący mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez przyjęcie, iż zachowanie skazanego w ostatnim czasie uległo nieznacznej poprawie podczas, gdy zachowanie skazanego od dłuższego czasu uległo znacznej poprawie.”

Tak podnosząc, apelujący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku poprzez połączenie kar orzeczonych wyrokami: Sądu Rejonowego w Stargardzie z dnia 20.03.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 1624/11, Sądu Rejonowego w Stargardzie z dnia 18.09.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 691/12, Sądu Rejonowego w Stargardzie z dnia 20.12.2012r. w sprawie o sygn. akt II K 1121/12 i wymierzenie skazanemu D. J. kary łącznej w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2) zasądzenie zwrotu kosztów obrony dla obrońcy wyznaczonego z urzędu według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego, na uwzględnienie nie zasługuje.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd orzekający wydał w niniejszej sprawie prawidłowe rozstrzygnięcie, którego to nie podważają argumenty zaprezentowane w apelacji, a sprowadzające się generalnie do stanowiska, iż Sąd meriti niedostatecznie uwzględnił zmiany w zachowaniu skazanego, co w konsekwencji spowodowało wymierzenie D. J. zbyt surowej kary łącznej. Skarżący nie kwestionował przy tym samej zasady połączenia kar, Sąd Apelacyjny także nie widzi w tym zakresie żadnych nieprawidłowości.

Przechodząc do apelacji to podnieść należy, iż zgodnie ze wskazaniami art. 86 kk, możliwą do wymierzenia skazanemu, była kara pozbawienia wolności w granicach od roku i 6 miesięcy (wyrok Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 20 marca 2012 r., II K1624/11) do sumy kar, która wyniosła 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Kształtując co do skazanego karę łączną

w wysokości 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, sąd meriti ustalił ją prawidłowo. Przy jej miarkowaniu uwzględnił z jednej strony związek podmiotowo – przedmiotowy oraz czasowy zachodzący pomiędzy przestępstwami składającymi się na realny zbieg przestępstw, z drugiej zaś opinię o skazanym za czas jego pobytu w zakładzie karnym (k-3 uzasadnienia).

W ocenie Sądu Odwoławczego brak jest rzeczowych powodów do jej złagodzenia, czy też zastosowania do jej ukształtowania zasady absorpcji, jak tego domaga się obrońca z uwagi na zmianę zachowania skazanego – znaczną poprawę,

w tym ukończenie Liceum Ogólnokształcącego i przygotowywanie się do egzaminu dojrzałości, czy odbycie terapii dla osób uzależnionych od środków odurzających. Faktycznie zachowanie skazanego uległo stabilizacji w okresie ostatniego roku, to jak wskazano w opinii jednostki penitencjarnej z dnia 8 czerwca 2017 r., generalnie oceniane jest jako zmienne (k-123 verte). Przypomnieć należy, iż skazany otrzymał 20 kar dyscyplinarnych i tylko 8 nagród, poza tym chociaż nie jest uczestnikiem podkultury przestępczej, to zachowania dla tych środowisk nie są mu obce. Nadto z obserwacji wynika, iż skazany jest dość znacznie zdemoralizowany i podatny na wpływy otoczenia. Równocześnie jest mało krytyczny do popełnionych przestępstw. A zatem, trudno uznać jego zachowanie za jakies szczególne. Sąd Apelacyjny wskazuje jednocześnie przy tym, iż popełnienie więcej niż jednego przestępstwa (tak jak w przypadku skazanego) powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Całkowitą zasadę absorpcji stosować należy wyjątkowo albo wtedy, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego, a żadna z tych sytuacji nie ma miejsca w niniejszej sprawie.

W takiej sytuacji kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, nie może więc zostać uznana za karę nadmiernie surową.

Dlatego też zaskarżony wyrok, jako prawidłowy, został utrzymany w mocy.

Na podstawie art. 624 kpk Sąd Apelacyjny zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze biorąc pod uwagę jego sytuację – pobyt w izolacji - ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu orzeczono na podstawie art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych oraz § 2, 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2016 r., poz. 1715).

Bogumiła Metecka-Draus Andrzej Mania Grzegorz Chojnowski